

ТАЛАНТ У СКРИНЮ НЕ СХОВАЄШ

Поет, пісняр, гуморист, сатирик, композитор-аматор – усі ці, не побоюєь сказати, звання належать мешканцю села Довгошиї Миколі Швецю (на фото праворуч). І хоч на все-

українському рівні його поки що не визнали, та на теренах району добре знають, поважають і люблять. А доказом цьому є те, що протягом цього року Микола Степанович на запрошення побував із сольними концертами, в яких готує не менш як 50-53 власних творів різного жанру, у Питушкові, Перемилівці, Борбині, Сморгдві, Новосілках, Вовничах. До речі, перемилівчанці Наталці Грицюк, котра перемогла стала переможницею конкурсу «Красуня Млинівщини - 2009», Микола Швець на дав презентацію до конкурсу «Я – модельєр».

Нагадаю, що Микола Степанович у свої 57 років практично не бачить – катаракта обох очей. «У мене своя система координат, - зізнався чоловік. Орієнтуюся за вітром, звуками, запахами, і це не заважає мені поратися по господарству, допомагати вдома, почуватися повноцінною людиною». У поетичному доробку талановитого земляка більше сотні віршів, багато з яких поклав і на музику. Отож матеріалів, як кажуть, на цілу збірку накопичилося, от тільки видати її не під силу – не знайшлося поки що меценатів.

- Як же ви записуєте творчий задум, коли приходить муза? – запитую Миколу Степановича.
- Раніше записувала під диктовку старша донька. А в минулому році під час концерту з нагоди 35-річчя мого першого виступу в Довгошиях голова районної ради Валерій Шинкар подарував диктофона, ото ж маю тепер помічника, який у будь-яку хвилину поруч.

Тематику для віршів, гуморесок, пісень Микола Швець черпає із життя: спогади минулих років, розповіді друзів, знайомих, односельчан, якісь події, що припали до душі тощо. Ось і остання гумореска, яку пропонуємо увазі читачів, теж навіяна подіями цього літа.

Ольга РАЙКО.

ДІРЯВИЙ КРУГ

Літом жінку виряджає
В санаторій чоловік.
Щось їй в спині догарає,
Каже, – гірше, ніж торік.
«Хай купається у морі, -
Радить щиро йому друг. –
Тільки щоб не мати горя,
Рятувальний купи круг».

Діло зайвим показалось,
Але круга все ж і упив.
І щоб довго не купалась,
В ньому дірочку пробив.
От поїхала дружина.
А щоб ревнощів не мать,
То взяла з собою сина
Ще малого, років п'ять.

Злинув місяць. Вже додому
Жінка радісна спішить.
Позбулась хвороби й втоми,
Від засмаги аж блищить.
Чоловікові ні слова
Про ту витівку дурну.
Каже: «Речі розпакувай,
А я трішечки засну».

Татко сина пригощає,
На засмагу погляда.
Врешті все-таки питає,
Чи купались, як вода?
Син доїв цукерок жменю,
Чупа-чупса долизав,
Скоса глянув на кишеню,
Потім татові сказав:

«Мама зранку довго спала
Через той дір'явий круг.
Навіть в морі не купалась,
Бо спускав щоразу дух.
А чуженький дядько з нами
На піску відпочивав,
Та щоночі нашій мамі
Того круга надував».